

Hififreak kwam, zag en hoorde de set van Jaap.

Een onzer forumleden sprak onlangs over een kennis en daar weer een vriend van die een tijdje geleden nieuwe speakers had aangeschaft. Mijn nieuwsgierigheid was direct gewekt en zo kwam 't dat ik enige weken later een telefoonnummer toegespeeld kreeg met de begeleidende zin, dat ik van harte welkom was de set te komen beluisteren. Na enige malen geprobeerd te hebben de man van de set aan de lijn te krijgen werd ik enige dagen later teruggebeld. Het gesprek vlotte enorm en na een paar minuten leek het alsof we elkaar al jaren kenden. Jaap wilde nog wel even voor de zekerheid weten of het bezoek alleen maar om het luisteren ging, want met techniek zei hij helemaal niets te hebben. Kabeltjes was ook zoiets. Uiteindelijk had hij op aanraden van zijn leverancier zijn hele set opnieuw laten bekabelen, maar hij vroeg zich af of het nu uiteindelijk zo'n wereld van verschil te horen gaf. Jaap maakte 't echter allemaal niet zo bar veel uit. Hij heeft een fikse set neergezet puur en alleen om z'n cd's te beluisteren en dat blijken er heel wat te zijn, maar hierover later meer.

Jaap is al jong begonnen met een setje. Hij zal ongeveer veertien jaar geweest zijn toen hij van zijn spaarcenten zijn eerste setje aanschafte. Na een paar jaar werd deze weer vervangen door een ander, wat duurder setje om zo steeds wat betere apparatuur in huis te halen. Bekende namen zoals Sony en Denon zijn ook in Jaap's audiogeschiedenis te vinden zoals bij zo velen van ons. Zo'n veertien jaar geleden gooide Jaap opeens het roer resoluut om. Hij kocht zijn eerste buizenbakkie, een Audionote en was daar jaren heel gelukkig mee. Maar vier jaar geleden stak het virus weer de kop op en begon de samenstelling van een nieuwe set en naar Jaap's eigen zeggen heeft hij nu wel even een rustpunt bereikt. Nadat Jaap in die periode heel veel merken en dito sets beluisterd had, maakte hij uiteindelijk de keuze en ging voor een set van het merk Quad.

Hij kocht de volgende componenten:

De cd-speler is een Quad 99CDP, een bijpassende voorversterker en tuner, aangevuld met een 909 eindversterker. Op dat moment heeft Jaap al een setje speakers van Tannoy, type Dimension 10 staan en draait hiermee tot volle tevredenheid in combinatie met zijn nieuwe aanwinsten. Maar op zeker moment begint het toch weer te kriebelen en gaat Jaap weer luisteren. Verknocht aan het geluid van Tannoy valt zijn oog op een set Tannoy Prestige Yorkminster. De Yorkminsters hebben de typische vorm en bezetting die we natuurlijk al jaren kennen van Tannoy.

Voor alle duidelijkheid, het bovenstaande wordt me even per telefoon meegedeeld en ik kan 't maar nauwelijks bijbenen met de pen, want Jaap spreekt, laat ik 't voorzichtig stellen, best snel. We spreken af voor een paar dagen nadien. Met de vooruitgang van deze tijd, loodst mijn vriend Tommy me zonder problemen naar de plaats van handelen en op het afgesproken tijdstip druk ik op de bel en sta enkele

momenten later oog in oog met de man, die zo goed van de tongriem gesneden is. Jaap, voor in de vijftig, heet me allerhartelijkst welkom en nadat de deur gesloten is hangen we onze jassen op in de tussenhall waarna we samen, Jaap, onze tussenpersoon en ik, de woonkamer betreden. Het allereerste wat opvalt zijn de twee giganten van Tannoy.

Zo op een foldertje valt het allemaal wel mee, maar in het echt zijn het toch best twee kolossen, mede door hun breedte. Jaap bewoont een prachtig ruim appartement op de hoogste verdieping. Het uitzicht is adembenemend en ik droom stiekem even weg. Het moet een gelukkig gevoel zijn hier op 't balkon op een mooie zwoele zomeravond, zittend aan iets nat en tot de conclusie te komen dat het leven prachtig is. Je hebt er niet veel fantasie voor nodig, maar ja, ik kwam voor de set! De set staat in de lengterichting van de ruime woonkamer opgesteld en we nemen plaats op de driezitsbank, die tegenover de set op ruime afstand staat opgesteld. Met nog een paar meter ruimte t.o.v. de achterwand is dit een luisterpositie die gewoon perfect te noemen is. Zo vlak voor een muur is het altijd maar weer ergernis, hetgeen het geheel degradeert tot een minder fraai geheel. Bij Jaap gelukkig niet. Nadat Jaap een heerlijke espressootje uit zijn apparaat weet te toveren, wordt er een stuk muziek op gezet.

We gaan van start met Wayne Hancock's "That's what daddy wants", gevolgd door 87 Southbound. Ouderwetse rock-a-billy muziek die al na enkele tellen iets meeslepends heeft. 't Is even wennen, maar het geheel maakt een solide indruk. Het laag is strak en het beeld is helder zonder enige scherpte.

We vervolgen onze luisterit met Chet Baker en draaien "My funny valentine". Het klinkt meer ingetogen dan ik gewend ben en dat zal ook bij de andere nummers uiteindelijk zo zijn. Uitschieters en uit de bocht vliegen is deze set vreemd. Hij doet rustig zijn werk en staat garant voor uren luisterplezier, maar ik moet wel enigszins wennen aan het middengebied. Ik kan er maar de woorden vinden wat dan werkelijk waar zo anders is als dat ik 't gewend ben, maar anders is het wel.

Van Johnny Guitar Watson's "A real mother for ya" draaien we slechts een klein gedeelte. Het geheel klinkt oud en stoffig. Het is immers ook een oudere opname, die later op cd verschenen is, maar de cd kan op geen enkele wijze het zwarte goud van weleer evenaren.

En dan Ton Koopman. Hij speelt Fantasia et Guga in 9BWV 542 op het Garrels orgel in de Grote Kerk te Maassluis. De meeste organisten onder ons hebben Ton erg hoog staan, maar ik ben zelf een volgeling van het wat frivolere orgelwerk. Ook hier weer ervaar je de autoriteit van een groot systeem, maar ook een zekere ingetogenheid.

Later komt Virgil Fox aan bod en hij speelt een stukje fantasie op een van de werken van Johann Sebastian Bach. De Tannoy roffelt lustig in het laag, hetgeen geen wonder is. De mensen die de opname op het label Reference Recordings kennen, begrijpen volledig wat ik bedoel. Maar het moet gezegd worden, het klinkt wel heel wat levendiger dan de cd van Ton Koopman.

We draaien enkele nummers van Pink Floyd's "The Wall" en enkele nummers van Dark side of the moon. Jaap heeft alle cd's van Pink Floyd en kan ze ook allemaal uit zijn hoofd meezingen. Hij jubelt dat ook een stukkie mee en ik ben overtuigd. Hij zou voorzanger geweest kunnen zijn in een andere eeuw bij het Weense jongenskoor. Geweldig hoe spontaan en ongeremd hij is en reageert op zijn muziek. Uit alles blijkt dat muziek en zijn set die het voort mag brengen een belangrijke plaats innemen in zijn leven.

Vervolgens stappen we over op verschillende nummers, komend van andere cd's van Johnny Cash. Wat een emotie. "Love's been good to me" klinkt om bij wijze van spreken je vingers bij af te liken. Andere nummers komen aan bod en het blijft boeien. Mij bekruipt dan ook de gedachte dat met name de set erg sterk is in het ten gehore brengen van goede stemmen in combinatie met een kleine bezetting van instrumenten. Wordt het allemaal wat meer, dan wordt het aangename luisteren ietsjes minder.

The Silver Searchers, voor Jaap en mijn tussenpersoon jeugd sentiment, komen ook nog aan bod. Dit is puur muziek die je moet zien in z'n tijd, maar qua opname geen hoogstandje.

We grijpen weer even terug naar Johnny Cash en dat is duidelijk van een hogere orde. Door verschillende mensen die ik ken bejubeld en ik kan nu met de hand op mijn hart dit alles volmondig beamen.

We nemen afscheid met een paar nummers van Lucinda Williams. Ze heeft een stem van zware shag en whiskey, maar ook hier weer slaat de vonk over. Ook dit boeit en m.i. puur vanwege de sterke stem, goed gitaarwerk, een rollend basje en een strakke drummer. Meer is het niet, maar het is meer dan genoeg.

Mijn eerste echte ontmoeting met Tannoy is overwegend aangenaam te noemen. Ik herken zeker veel elementen, die ik heb mogen ervaren met de EES-en die ik op bezoek heb gehad. Het verschil tussen een goede en een iets mindere opname is in deze set erg groot. Met de juiste cd, zoals al eerder aangegeven, is het een genot om luisterend weg te dromen en op te gaan in de muziek. Het middengebied laat me bij bepaalde opnamen wel vertwijfeld achter. Wellicht dat ik bij het opnieuw beluisteren er de vinger achter krijg. Ik wil via deze weg nogmaals Jaap bedanken voor zijn gastvrijheid en wens hem nog veel luistergenot met zijn set.

O ja, voor ik het vergeet te zeggen, Jaap heeft veel cd's. Je zou zeggen voor elk wat wils en voor elke gemoedstoestand iets passends.

Nogmaals dank!

Uw aller doch enigen Hififreak.